

מתיקות השבת

יו"ל ע"י ישיבת חיים של תורה - לובלין פניה"ק ירושלים ת"ו | בראשות הגאון רבי מנחם ברוך יאזעו שליט"א תלמידו של מורן פוסק הדור בעל 'שבת הלווי' צזק"ל

◆ משיחורנו של מורינו ראש הישיבה שליט"א ◆

מתיקות נטילת עצות מן הזקנים

בְּאֶחָד בְּיָסוּן - יום השמיני למלואים - הוקם המשכן, שאמנם היה יום שמח מאד, אף הוא היה מהול בעצב גדול על מיתת נדב ואביהוא, כפי שכתב בפרשת שמיני. ומשה רבנו אמר על כך: "הוא אשר דבר ה' לאמר בקרבי אקדש ועל פני כל העם אקבד", וצריף באור, מודיע על נדב ואביהוא נאמר לשון "אקדש" ועל כל העם נאמר לשון "אקבד"?

ובכלליות יש להבין, מודיע רק לאחר הצווי על הקרבת נאמרו דיני מאכלים האסורים והמותרים, לכאורה היה מן הראוי להקדים ולומר מה מותר לאכל ומה אסור, כדי שעם ישראל ידעו מה מה הנהמות הפשוטות שיגבולו להקריבו ולאכלן?

גם גדולים צריכים לזקנים

אלא שביום השמיני למלואים, היה זה יום שמח מאד ובו עם ישראל הגיעו לדרגה עליונה מאד, כפי שראו לראשונה שהקב"ה מוריד אש מן השמים לאכל את קרבנם עם חלביו (ויקרא ט ד), ונאמר: "וַיֵּרָא כָּל הָעָם יְרֵחוֹ" הינו שמרב שמחה רבנו כלם בשיירה, ויפלו על פניהם" שגפלו על פניהם מרב שמחה גדולה על כך שגענו משמים והתקבל קרבנם לרצון.

וכיון שהם הגיעו למדרגה עליונה מאד, לכן נדב ואביהוא הבינו שהם כבר גדולים מעצמם והקריבו לפני ה' אש זרה "אשר לא צוה אתם" - שמושה רבנו לא צוה אותם, פי סברו שאינם צריכים למשה רבנו שצוה אותם על כך, אלא הם יכולים להבין מעצמם מהו רצון ה', והקב"ה הפקיד על כך, פי רצונו יתברך שכלם יקבלו ממשה רבנו, גם אנשים רמי מעלה כנדב ואביהוא, ולכן יצאה אש ושרפה אותם.

המפיר את מקומו

ומשה רבנו אמר בשם ה': "בקרבי אקדש", הינו

שהצדיקים עובדים את ה' בעבודת המדות גדולה והולכים מחיל אל חיל, אבל העם "אקבד", שקבד לבם לעלות דרגות מעצמם ולכן עליהם לקבל מהצדיקים את דרך ה'. ומיתת נדב ואביהוא מלמדת אותנו שעל כל אדם להפיר את מקומו ולבא לקבל עצה מהזקנים - זה שקנה חכמה.

והנה אמרו חז"ל (שמו"ר ג ח): 'כל מי שנוטל עצה מן הזקנים אינו נכשל', ויבוא השואל וישאל, הרי במקצת ראויים, שגם אדם שמוקבל עצה מהזקנים, עלולים להיות לו פשלונות בחייו, שיהי איו לק אדם שמוצליהם בכל התחומים והוא מושלם, ואם פן מהי פגנת חז"ל באמרום 'אינו נכשל'?

לחיות בלי מכשולות

אלא יש לבאר זאת, דהנה ישנם שני סוגי בני אדם, ישנם שבאים לזקנים רק בפאשר הם זקוקים לפשט את הספק שישי להם כיצד להתנהג בתחום הרוחני או הגשמי, ובנדאי שעל הדבר שהם מקבלים עצה הם יצליחו ולא יראו פשלון, אבל פגנת חז"ל היא שגם פאשר האדם אינו נצרך לישועה, יבוא ויטל עצה מן הזקנים, ככה שישימע את דברי תורתם המלאים בחכמת חיים ובעצות טובות כיצד לגלות ולהסיר את המדות הקשות שבנפשם ויבד בבד לתקן את המדות הטובות שברכש ולהתמיד בהן בכל ימי חייו ולהתבונן תמיד בחסדי ה' שעליו ולבוא מקו לאהבתו ותרבו, וכל זמן שישחיק בלבבו את דבריהם ויקימם, אינו נכשל.

מתיקות הניסים

— מכתבים למערכת —

לא תמיד הינן מתוקות...

אני בחור ושיבה המתגורר בדירת בחורים. השנה בשנתי פורים שתייה כהרגלי יו לרב, עד שהשתכרתי, היתה זו שעת צהריים ואני רקדתי ושרתי בלי הפסק ומדי פעם, כאשר הרגשתי שאני חוזר מעט לשפיות, הוספתי לשנות עוד ועוד יין. כאשר התקרבה השבת, חברי עצרו אותי מלשנות יותר, אך עדין הייתי שכור בשכרות חזקה.

והנה, לאחר הצפייה המבשרת על כניסת השבת, הבחנתי תוך כדי שכרותי שחברי אינם נמצאים לידי, חשתי שפגעה הם הלכו לבית הכנסת להתפלל ורציתי גם אני לצאת אחריהם, אלא שכשפתחתי את דלת הבית, ראיתי אותם עומדים בחוץ ומדברים זה עם זה במתח.

"מה קרה לכם?" שאלתי. אחד מהם הפתיע אותי בתשובתו ואמר: "גדול הדור נפטר!" "מי נפטר?" שאלתי והלה השיב: "מרו שר התורה ר' חיים קניבסקי". גם תוך כדי שכרותי, הבנתי את משמעות המכה הנוראה שבכה ויפיו שראשי היה גם כן מסחרר וקצת הגיעה הבשורה הפורה האת, אני פשוט מעדתי והתלגלגתי ברצף את ארבע עשרה המדרגות המובילות אל דירתנו, כאשר אני מקבל בכל רגע בחטה נוספת ודעתי בל עמי כדי לנסות להגן על עצמי.

חברי הזדרזו לעזר לי וגלו שאני מחסר הכרה, מיד הם הזמינו אנשי הצלה והם טפלו בי במסירות עד שהתעוררתי, אך אז הרגשתי כאבים עזים בגוף ובקרט באזור הצלעות. קשהתלוננתי על כך, נתנו לי משככי כאבים וכשעשיתי צלילים, גלו שיש לי בכרים קשים בצלעות ולאחר מכן גלו שגם האף והכתף הימנית שלי נשברה.

כעת אני שוכב בחדר מיוסר בדירה שלי וממליץ לכל הבחורים והאברכים להיות חכמים ולדעת את הגבול בשתיית יין, גם בפורים ובכלל הסדרה שלא יצא שקרנו בהפסדו.

אשמח שתבקשו עלי בתפלתכם לרפואה שלמה: אפרים נתן פן בדבורה חיה בתוך שאר חולי ישראל.

ממנהיגי הדור משה ואהרן וכו' שלא עשו פן, וגרם מכה ש"י"על פני כל העם באבד", שהעם

קבלו מכה כבד לב שנתקרה הערכתם למשה ולאהרן, כי למדו מנבד ומאביהוא הצדיקים

שאפשר לעשות דברים על דעת עצמם, אף על פי שמושה רבנו לא צוה עליהם ח"ו.

איך הופכים את העוונות לתורה

עמה יובן מודיע התורה צוהה בהקדם על מצות הקרבנות ורק לאחר מכן צוהה על פשרות המאכלים, דהנה עד מעשה נדב ואביהוא, היתה לעם ישראל הערכה גדולה לכל דבור שיצא מפי משה רבנו, וכמושה צוה בשם ה' להקריב "מן הבהמה מן הקור ומן הצאן", הדרך היה מספיק כדי שהעם לא יקשלו באכילת מאכלות אסורות, כי פשהם שמעו באילו בהמות ה' חפץ שיעלו על מזבח, הם כבר קבלו עליהם שלא לאכל אלא מהבהמות הללו הרצויות לפני ה'.

שה' לא מרצה להעלותו על מזבח שלחנו לקרבנות, העם הבינו שאסורות הן באכילה. אף לאחר פרשת הקרבנות בא מעשה נדב ואביהוא, שגרם לעם חסר הערכה למשה רבנו וסברו שאפשר להבין דברים גם מה שלא נאמר על ידי משה, ואם כן היו עלולים לטעות ולסבר שישנם בעלי חיים נוספים המתרים באכילה, מלבד מה שמושה אמר בשם ה' שהם ראויים להקרב על גבי המזבח, ובכך היו עלולים להפשל במאכלות אסורות ועל פן פעת אמר משה רבנו את פרשת המתרות והאסורות.

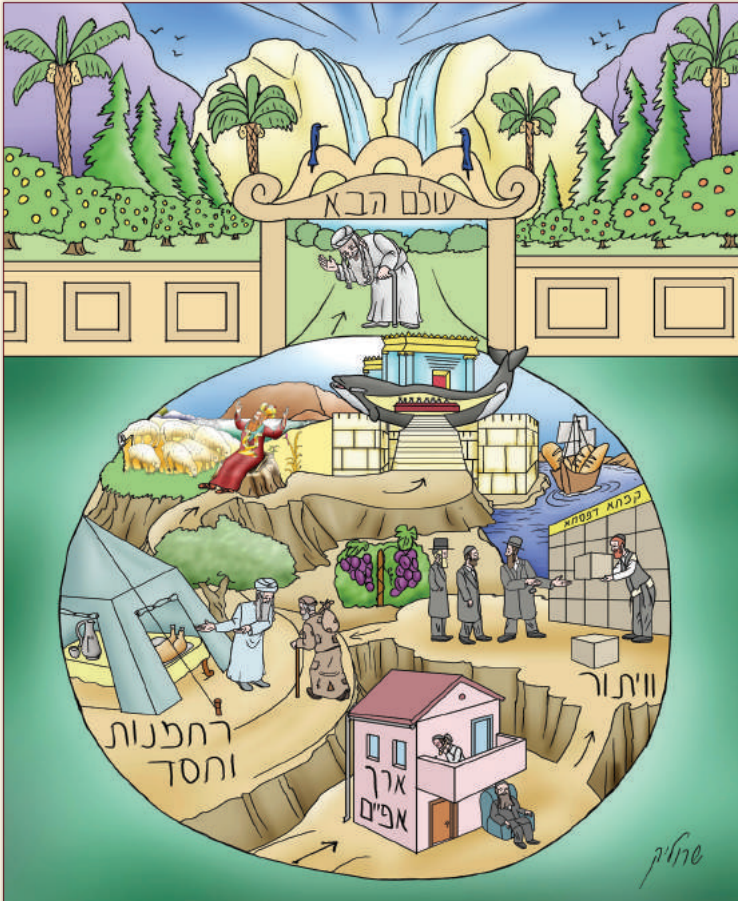
לפרט לכהנים שלא להכנס שתויי יין למקדש, כדי שלא יסרו להבין מעצמם שאפשר להכנס למקדש שתויי יין נדב ואביהוא שטעו בכך.

נמצא, שפרוט דיני אסורי אכילה נבע מכה שהעם ירדו ממדברותם ומנחן ככה חזק גדול, שבאשר אדם שב בתשובה על חטאיו, הוא יכול להפך את זדונותיו לזכיות ונעשה מעוונותיו 'תורה', כמו שמצינו גם שכל דברי הנביאים נאמרו עקב עוונותיהם של עם ישראל במשה הדורות, מפני שעשו תשובה על עוונותיהם בשמעים את תוכחות הנביאים ולכן זכו שעוונותיהם הנפכו לדברי תורה לדורות ישראל.

ומפלל הן אתה שומע לאו, שאת שאר הבהמות

וכמו כן בפרשת אחרי מות, משה רבנו הכרח

טעות מרירה ושעשוע מתוק

בציור שבכותרת הגליון: המשכן
 מתנוסס לתפארה בין אהלי שבטי ישראל ואש יורדת מן השמים לאכל את קרבן העם ושמתם של עם ישראל גדולה עד למאד. אלא שתוק כדי השמחה הגדולה, אבל גדול ירד עם פטירת שני בני אהרן.

מה היה שרש טעותם של נדב ואביהוא, ומהו הלחם הגדול החבי לנו בכך?

על כך במאמר: 'מתיקות נטילת עצות מהזקנים, ובמאמר שאחרי: 'איך הופכים את העוונות לתורה'.

בציור שלפנינו: נכר שרטוט נפלא
 על מפת פדור הארץ ובו מסלול של מדות טובות המוביל לחיי עולם הבא.

מהו המשחק המשעשע והמרומם הממלץ לאבא עם ילדיו?

על כך במאמר: 'מתיקות יעוד האדם בעולמו'.

עצות מתוקות

"ויולדה זכר". כשרוצים להתפלל לפני ה' על לידת ילד, ראוי להכין חלות לשבת בצורת אדם ולבקש בעת הפרשת חלה שה' יברא ילד עם גוף בריא, שמפניו שהגוף מתקדם על ידי הלחם, ראוי לבקש על בריאתו במצות הפרשת חלה המתקיימת בלחם.

אבל לאחר הפטיירה, שהגוף קלה ואבד, מדליקים גר לזכר נשמת הנפטר, כי הגר מסמל על הנשמה, כמו שכתוב: "גר ה' נשמת אדם", והדלקת הגר מרמזת שהנשמה הדומה לאש קיימת בעולם הבא, וביילתם של הנפטרים להתפלל עלינו בעולם הבא ולהטיב לנו בך, פאש המועילה לבטול המאכלים ולחמום הפתים.

מתיקות שיחי

רבנו של עולם, זכנו להעריך את ממתנת הילדים שאמה נותן לנו ובעת שנקים מצות הפרשת חלה, נודה לך על כל אבר ואבר שבראת בגופנו ובגופם של ילדינו, ובקש ממך ותברך שתחון את כל אותם החיטובי בנים שניפו לבנים בריאים וחזקים, שרוח ה' תפעפע בהם ללכת בדרך ה', ונזכה קלנו להאיר את דרך ה' לכל יושבי תבל ועל ידי זה נזכה קלנו להיות בעולם הבא מהצדיקים המצביעים על זיו שכינתך ואומרים "זה ה' קנינו לו", אמן סלה.

מה מעשיו ואותו קצב ספר לרבי יהושע שיש לו אב ואם וקנים שאינם יכולים לעמוד על רגליהם ובכל יום הוא הולך אליהם ומאכילם, ורוחצם ומלבישם בגדי, מששמוע רבי יהושע את דבריו, עמד ונשקו בראשו ואמר 'אשרי ואשרי גורלך ואשרי חלקי שזכיתי להיות חברה בגן עדן, נמצא, שיתכן בעולם הזה אדם הנדמה קמצב פשוט ובשמים ערכו גדול מאד, כי שם מודדים את האדם לפי מעשיו הטובים.

ועל פו, החכם עיניו בראשו, וכל עוד נשמתו בו, הוא מתאמץ לשנות את הרגליו הרעים ומחזיר בביתו יראת שמים וקוצר בביתו מעניני עולם הבא, ויגון קשה הוא יושב לשעשע את בניו, יציר לפניהם את 'פדור הארץ' שבו ישנו מדינות רבות, ועל כל מדינה יכתב את המדות הרעות שאותן הוא רוצה ללמד את בניו להתגבר עליהן, ובמדינה הגדולה ביותר יציר את המדה שבניו מתקשים בה ביותר, וככל שהמדינה יותר קטנה יציר בה מדות שיותר קל להם להתגבר עליהן.

מסלול מתוק...

ועל הקמים והנהרות יכתב את המלים 'תורה ותפלה', שהרי התורה נמשלה למים וכן על התפלה נאמר: "שפכי כמים לבך", ונזכה למוד את עצמו ואת בניו שהתורה והתפלה הן הנותנות חיות לאדם פמים המחיים ומקיימים את העולם, וישרט את הדרך שעליו לעשות, כדי להגיע אל מימי התורה והתפלה ולעסוק בהם כדביע ויבנה להרות את יבשית לבו ולזכות על ידם להטרה מכל המדות הרעות שבגופו, וישרט במפה זו את מסלול המדות הטובות שעליו לצעד בו כדי לזכות לחיי העולם הבא.

ויבנה האדם עושה כמעשיו של הבוהא ותברך, שעליו נאמר: "אין צור כאלקינו" ודרשו חז"ל: אין ציר כאלקינו, וכשם שאמרו מה הוא רחום אף אתה היה רחום, כפי ש'יש לומר מה הוא ציר אף אתה היה ציר, וכשם שהקב"ה מצייר שרטוטים בגדי של האדם, שבהם מרמז כל מהלך חייו, שעל כן נאמר: "ביד כל אדם 'חתום', כן ראוי לאדם ליציר שרטוטים יצירי ישלים את נפשו בה העולם ויחיל חיי עולם הבא, ועל ידי שרטוטים אלו משתנים השרטוטים שבגדי של האדם לטובה.

גיחה מתוקה לעולם הזה...

ואדם שהלך פאן בעולם הזה בדרך הישר, קשעולה לאחר אריכות ימים ושנים לשמים, ונותנים לו זכות לרדת לעולם הזה בעת חפת צאצאיו וכשהוא רואה שהם מקיימים את מצוות הבורא, הוא מתמלא באשר ובתענוג ונפלא וחוזר לעולם העליון שקבלו רוח נחת, כי

יעידו של האדם בעולם הוא לצרף את נפשו ולזכרה מכל המדות הרעות הטבועות בה ועל פו עלינו לבקש מה' בכל יום לזכות לעין טובה ולשאר המדות הטובות, כי בכל יום יצרו של אדם מתגבר עליו, ובכל תקופה המתחדשת לאדם במשנה ימי חייו עלולות להתעורר אצלו מדות קשות הרביות בגופו, כקנאה, פטס, אגוא, תחרות, שגא וכו'.

ויגון שפאשר הוא בא לפרקי שדוכיו, הוא מנח נסיון שלא להתקנאות בתבריו שפבר השתדכו, פאשר הוא ממתין לישועתו. לאחרי מכן, פאשר הוא מצפה לבנים וישומע שלחבריו כבר נולדו ילדים, הוא בא לכלל נסיון חדש. פאשר בניו גדלים, יש לו נסיון של תחרות בבנים של מפריו שגראים לעיניו ומצליחים יותר מבניו, וכן יש לו נסיונות רבים שלא לזכע על בניו פשאים ממלאים את רצונו. וכאשר הוא מחתן את ילדיו, יש לו נסיונות עם מחתניו ועם חתניו, וכן קשה הוא נעשה סבא, יש לו נסיונות איה להתניח לנכדיו כראוי, וכן על זה הדרך, בכל פרק בחיי האדם מתחדשים לו לפי אותו זמן נסיונות חדשים שלא הפיר עד עתה.

מתיקותו של כל שנוי

ועצתו של האדם היא להתפלל ולהשתדל בכל יום לרכש עין טובה ושאר מדות טובות, כדי שהמדות הללו יעמדו לימינו לשנותי הבאות עליו לטובה. ועל פו, בכל פעם שאדם נגש ללמוד, עליו להקדים לכו רצון טוב להשתוקק בכל לבו לשנות את מדותיו לטובה, והשנוי בפעל יכול להיות רק שנוי קטן ויגון להזהר לדבר פחות דברים בטלים מפסי הרגלו, כי כל שנוי קטן שאדם מווי את עצמו לטובה, אפילו פחות השערה, יש לכו ערך גדול ועצום לפני ה', וכן אט יתרגל לדבר רק דברים טובים ולראות את הכל ואת כלם געין טובה ולדבר רק טוב על מעשי המלך ה' ועל היהודים בניו אהוביו.

ויכשאדם מתאמץ כן לשפר את אורחותיו, עליו להאמין שה' מאד מרצה ממנו, ואף על פי שבעולם הזה אינו מקבד געניו הבריות, יתכן שבעולם הבא מושבו יהיה במחיצת הצדיקים הגדולים, וכמו שמספר בסדר תדורות (י"ב סדר נזאים וממוזאים), על ר' יהושע בן אלם שאמרו לו בחלום שהוא עתיד לשבת בעולם הבא עם קצב אחד וחלקם יהיה שוה בגן עדן, ורבי יהושע הודיעו, שאחרי כל מה שעבד את ה' כל ימי חייו יהיה חלקו שוה לשל הקצב.

אשרי שאשב עם הקצב...

עד שרבי יהושע הלך אל אותו קצב ושאל אותו

כשאומרים בתפלה: "רוחי אשר עלי דברי אשר שמתו בפי לא מושו מפי ומפי... ועד עולם", צריך להתפלל שזנקה שרוח ה' תפעפע בלבנו ויגלב כל צאצאינו ונעשה את רצון ה' בחשק רב, כי כל מעשי האדם נובעים מהרוח המפעפעת בקרבו, וכאשר יש לאדם רוח טובה, הוא עושה מצוות ומעשים טובים, ולעמית זאת, אם יש לו רוח שטות, הוא רוצה לחטא ולעשות מעשים רעים, כמאמרם (סוטה ג): 'אין אדם חוטא, אלא אם כן נקנסה בו רוח שטות'.

ולאחר מכן אומרים: 'הוא יפתח לבנו בתורתו', כי לאחר שיש לאדם רוח טובה, לבו נפתח לעסק בתורה אליבא דאמת ולגלות את המאור שבה ולקדם את למודו, ועל כל פעל האדם לבקש בכל יום: "השׁיה לי ששון ישעך ורוח נדיכה סקמני", כי אם לא תהיה לו רוח טובה, אצי אפילו אם הוא יעסק בתורה, לבו יהיה מלא בחשבת יצרים רעים, וכאשר יש לאדם רוח טובה, הוא יזכה 'ליש טובה וברכה פעולם הזה ולשני ימות המשׁיח ולחי העולם הבא'.

איך מקדשים את שם ה'?

ובאמירת הקדיש ראוי לכוון בעיני אמן שורח ה' תשכן בלבנו להיות נאמנים לה', כי בקדיש אנו מתפללים שיתגדל ויתקדש שמו ויתברך, וכאשר לבנו מלא ברוח ה' הטובה, מתגדל בכה שמו ויתברך, ולכן כאשר זעקים 'הא שמי רבא מברך', ראוי לכוון לפתח את סגור לבנו לקבל עלינו את מלכותו ויתברך ורוח טובה בלבנו.

וכמו כן באמירת ברכו, שאדם מכוסף את ברכיו, כוון לכוסף גם את לבו לפני ה', ושה' פכיוול ירכב עליו, כמו שפיתוב: 'הנה ה' רכב על עב קל' ושיזכה שה' יכניס בתוכו את רוחו הטובה, וכמו שפצינו (ע"ז י): קדמת זה באנטוניני, שמרב הכנעתו לרבי הקדוש, התכופר ובקש מרבי לרכב עליו.

התמדה ברוח טובה

ולא די להרגיש רוח טובה ונעם עליו בעת הלמוד, שאמנם גם זו היא מעלה גדולה, אבל אין להסתפק בכה, ובתפלת "רוחי אשר עליך..." לא ימושו מפיך", אנו מבקשים שגם בכל שעות

היממה - בפשבנו ובקומנו ובכל מעשינו, נרגיש את רוח ה' בלבנו. ומפי גל חשיבות הדבר, ראוי לאדם בכל הזדמנויות לבקש מה' שייכניס רוח טובה לבלו, וכגון בעת הליכתו בדרך פשוטו לתוך ראותיו אויר צח, יצרך לכה תפלה מותיקה שה' יכניס בו רוח טובה ונדיכה, שיעור בו את הרצונות הטובים לעשות הכל לפי רצונו ויתברך שמו ולבואו.

וכמו כן, תפקיד ההורים הוא לרום את הרוח הטובה בביתם, ועליהם להביט רק על הטוב שהם מקבלים זה מזה ולומר זה לזה דברי שבח והפרת הטוב ומלות הערכה, ותפקידו של האיש להקיר בבית דעת של יראת ה' ואתהו וללמד את בני ביתו ולדויו להתבונן בחסדים שה' עושה עמקם, וגם בענינים השמיים בבית ישלב דברים ורתניים, כגון שפזיר שהשלחן הוא קדמת המזבח, וגם אם מתחלה ילדיו לא יבינו את דבריו העמקים הללו, אבל בודאי הדברים מחללים ללבם ונברות הקינם הם עצמם יהיו בעלי הפרת הטוב ומלאי אהבה לה'.

כסדה כשר ו... מתוק!

לשמוחת לב שוחדי התורה הושלמה

סדרת הספרים "מותיקות המועדים" שכבשה את לבותיהם של רבבות לומדי התורה ועמך ישראל בארץ ובעולם.

הסדרה כוללת 7 כרכים על מועדי ישראל: כרך א: ימים נוראים וסוכות. כרך ב: חנוכה. כרך ג: פורים. כרך ד: פסח. כרך ה: ימי הספירה ושבועות. כרך ו: בין המצרים ושבועה נחמתא. שנערכו משיחותיו ושיעוריו המתוקים מדבש של הגאון רבי **מנחם ברוך יאווע** אמתובלים בסיפורים מיוחדים ומרתקים רבי לקח

הוצאה והפצה: "פה טו"ח" ניתן להשיג בחנויות הספרים המובחרות

מחיר: כרך א: 25 ש"ח | כרך ב: 25 ש"ח | כרך ג: 25 ש"ח | כרך ד: 25 ש"ח | כרך ה: 25 ש"ח | כרך ו: 25 ש"ח | כרך ז: 25 ש"ח

פנהרין ספרים

משלוחים עד הבית: 1-599-581-581 | אתר: YEFE.CO.IL

מותיקות לב חדש

הנביא מבטיח בפסוק: 'וּנְתַתִּי לָכֶם לֵב חָדָשׁ'. לב הינו מחשבה, וכן ה' מבטיח לזכות אותנו שמהשבותינו יהיו רק מחשבות חיוביות. ואת רוחי אתן בקרבכם ועשיתי את אשר חקתי תלכו - פשקוראים על פה, צריר לטען לפני ה' שמיפיון שפדי ה' לתת לנו רוח טובה ולזפות אותנו ללכת בחקיתיו, אם כן אנו כמבקשים 'תן לנו אתה' - תן לנו לב ל'יורה אתי ולשמור את כל מצוותי כל הימים' (ע"ז ה.).

חדוים מותיקים

א. מי זוכה שתתקדם בו הבטחת תו"ל שאינו נקשל על ידי גטילת עצה מהקונים? **ב.** איזו ירידה רוחנית רמזה בכה שפרשת דיני מאכלות האסורות נאמרה לאחר פרשת הקרבנות? **ג.** איזה קצב מחזק את רוקם של פשוטי העם? **ד.** אילו ציורים יציר עם הילדים ונביא אותם בכה לחי העולם הבא?

התשובות מונחת בתוכן גליון זה. ניתן לשלוח את התשובות לכתובת האי-מייל: **7885595@gmail.com** או בהודעה קולית בקו 'קול מתיקות': **073-313-4395**. ביצורה שם. תבות וטלפון.

הזוכה מפרשת צו: אלעזר דוד וילנסקי. ירושלים.